

DECRET Nr. 331 din 14 octombrie 1986

pentru ratificarea unor tratate internaționale

EMITENT • **CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA**

Publicat în **BULETINUL OFICIAL NR. 61 din 20 octombrie 1986**

Data intrării în vigoare 20-10-1986

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

Articolul 1

Se ratifica Convenția dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste cu privire la colaborarea în domeniul gospodăririi apelor de frontieră, semnată la Moscova la 9 aprilie 1986.

Articolul 2

Se ratifica Convenția dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe avere, semnată la Belgrad la 29 aprilie 1986.

Articolul 3

Se ratifica Acordul dintre Republica Socialistă România și Republica Turcia pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe avere, semnat la București la 1 iulie 1986.

NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele

Republicii Socialiste România

CONVENȚIE din 29 aprilie 1986

între Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe avere

Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia,

dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe avere, au convenit după cum urmează:

Articolul 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sînt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

Articolul 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe avere stabilite într-un stat contractant, indiferent de modul cum sînt percepute.

2. Sînt considerate impozite pe venit și pe avere toate impozitele percepute pe venitul total, pe averea totală sau pe elemente de venit ori de avere, inclusiv impozitele pe cîștigurile din înstrăinarea bunurilor mobile sau imobile, impozitele pe totalul retributiilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele pe creșterea valorii averii.

3. Impozitele asupra cărora se aplică convenția sînt:

a) În Iugoslavia:

i) impozitul pe venit;

ii) impozitul pe venitul personal al muncitorilor;

iii) impozitul pe venitul personal obținut din exercitarea activității agricole;

iv) impozitul pe venitul personal obținut din activități economice;

v) impozitul pe venitul personal obținut din activități profesionale;

vi) impozitul pe redevențele obținute din drepturi de autor, patente și inovații tehnice;

vii) impozitul pe venitul obținut din avere și din drepturi asupra averii;

viii) impozitul pe avere;

ix) impozitul pe venitul total al cetățenilor;

x) impozitul pe venitul persoanelor străine angajate în activități economice și profesionale;

xi) impozitul pe beneficiul obținut de o persoană străină din investițiile efectuate într-o organizație iugoslava de muncă asociată;

xii) impozitul pe beneficiul din activitatea de transport obținut de o persoană străină care nu are agenție pe teritoriul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia

(mai jos denumite impozit iugoslav).

b) În România:

i) impozitul pe veniturile din retribuții;

- ii) impozitul pe veniturile din lucrări de literă, artă și știință;
 - iii) impozitul pe veniturile din colaborări la publicații, expertize și din alte asemenea surse;
 - iv) impozitul pe veniturile din colaborări la spectacole, radio, televiziune sau cinematografie;
 - v) impozitul pe veniturile obținute din România de persoanele fizice și juridice nerezidente;
 - vi) impozitul pe beneficiile societăților constituite în Republica Socialistă România cu participare română și străină;
 - vii) impozitul pe veniturile din activități creative, cum ar fi meseriile, profesiile libere, precum și din întreprinderi altele decât cele de stat;
 - viii) impozitul pe veniturile din închirieri de clădiri și terenuri;
 - ix) impozitul pe veniturile realizate din activități agricole
- (mai jos denumite impozit român).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite de natură identică sau analoagă care, după data semnării convenției, se vor adăuga celor existente sau le vor înlocui. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse legislațiilor lor fiscale.

Articolul 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții:

a) Termenul Iugoslavia înseamnă Republica Socialistă Federativă Iugoslavia și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Iugoslaviei și o suprafață dincolo de marea teritorială a Iugoslaviei, în cadrul căreia Iugoslavia poate, pe baza legislației interne și în conformitate cu dreptul internațional, să exercite drepturi de explorare și exploatare a resurselor naturale, biologice și minerale aflate în apele marii, solul și subsolul acesteia.

b) Termenul România înseamnă Republica Socialistă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României și o suprafață dincolo de marea teritorială a României, în cadrul căreia România poate, pe baza legislației interne și în conformitate cu dreptul internațional, să exercite drepturi de explorare și exploatare a resurselor naturale, biologice și minerale aflate în apele marii, solul și subsolul acesteia.

c) Termenii un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă Iugoslavia sau România, după cum cere contextul.

d) Termenul național înseamnă:

- i) în cazul Iugoslaviei, orice persoană fizică având naționalitatea Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, în conformitate cu legislația iugoslavă;
- ii) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia Republicii Socialiste România, în conformitate cu legislația română în vigoare.

e) Termenul persoană înseamnă o persoană fizică și orice persoană juridică.

f) Termenul societate înseamnă:

- i) în ce privește Iugoslavia, o organizație de muncă asociată și orice altă persoană juridică supusă impozitării;
- ii) în ce privește România, orice persoană juridică, inclusiv o societate mixtă constituită conform legislației române și orice entitate considerată persoană juridică în vederea impozitării.

g) Termenii întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă:

- i) în ce privește Iugoslavia, o organizație de muncă asociată și alte organizații și comunități autoconduse, oameni ai muncii care desfășoară individual activități independente și o întreprindere constituită în afară teritoriului Iugoslaviei, care este condusă de un rezident iugoslav;
- ii) în ce privește România, o întreprindere condusă de un rezident român.

h) Termenul bază fixă înseamnă un loc permanent în care se desfășoară activități profesionale.

i) Termenul trafic internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier exploatat de o întreprindere care își are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când nava, aeronava, vehiculul feroviar sau rutier este exploatat numai între locuri situate în celălalt stat contractant.

j) Termenul autoritate competentă înseamnă:

- i) în ce privește Iugoslavia, Secretariatul Federal pentru Finanțe sau reprezentantul sau autorizat;
- ii) în ce privește România, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul sau autorizat.

În aplicarea prezentei convenții de un stat contractant, orice termen care nu este definit mai sus va avea sensul care i se atribuie prin legislația acelui stat referitoare la impozitele asupra cărora se aplică convenția.

Articolul 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, conform legislației acelui stat, este subiect de impunere în acel stat datorită domiciliului, rezidenței, sediului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură analoagă.

2. Când, potrivit dispozițiilor paragrafului 1 al acestui articol, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său va fi rezolvat astfel:

a) va fi considerată rezidență a statului în care dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa. Dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, ea va fi considerată rezidență a statului cu care legăturile sale personale și economice sînt mai strinse (centrul intereselor sale vitale);

b) dacă statul în care are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, va fi considerată rezidență a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă locuiește în mod obișnuit în ambele state sau dacă nu locuiește în mod obișnuit în nici unul dintre ele, va fi considerată rezidență a statului al cărui național este;

d) dacă este un național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor transa problema de comun acord.

3. Cînd, potrivit dispozițiilor paragrafului 1 al acestui articol, o persoană, alta decît o persoană fizică, este rezidență a ambelor state contractante, va fi considerată ca rezidență a statului în care este situat sediul conducerii sale efective.

Articolul 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, termenul sediu permanent indică un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își exercită în total sau în parte activitatea sa.

2. Termenul sediu permanent cuprinde, îndeosebi:

a) un sediu de conducere;

b) o sucursală;

e) un birou;

d) o uzină;

e) un atelier și

f) o mină, un put petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau de montaj constituie un sediu permanent numai dacă durează mai mult de 24 de luni.

4. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 ale prezentului articol, termenul sediu permanent nu include:

a) folosirea de instalații în scopul exclusiv al depozitării, expunerii sau livrării produselor sau mărfurilor aparținînd întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținînd întreprinderii în scopul exclusiv al depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținînd întreprinderii în scopul exclusiv de a fi prelucrate de o altă întreprindere;

d) produsele sau mărfurile aparținînd unei întreprinderi expuse la un târg sau expoziție și care sînt vîndute de către întreprindere după închiderea tirului sau expoziției respective;

e) menținerea unui loc fix de afaceri în scopul exclusiv de a cumpara produse sau mărfuri ori pentru a strînge informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri în scopul exclusiv de a face reclama, de a furniza informații, pentru cercetări științifice sau activități analoage care au un caracter preparator sau auxiliar pentru întreprindere;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinații din activitățile menționate la subparagrafele de la a) la f), cu condiția ca întreaga activitate a sediului stabil de afaceri rezultînd din această combinație să aibă caracter preparator sau auxiliar.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, cînd o persoană - alta decît un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 6 - activează în numele unei întreprinderi și dispune de împuternicire, pe care o exercită în mod obișnuit într-un stat contractant, de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se va considera ca are un sediu permanent în acel stat cu privire la orice activități pe care acea persoană le desfășoară pentru întreprindere, în afară de cazul cînd activitățile unei asemenea persoane sînt limitate la cele menționate la paragraful 4 care, dacă ar fi exercitate printr-un loc fix de afaceri, n-ar constitui un sediu permanent conform prevederilor aceluiași paragraf.

6. Nu se considera ca o întreprindere a unui stat contractant are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai prin faptul ca aceasta își exercită activitatea în acest celălalt stat prin intermediul unui curțier (broker), al unui comisionar general sau al oricărui alt intermediar cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul ca o societate rezidență a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate rezidență a celuilalt stat contractant sau care exercită activitatea în celălalt stat contractant (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este prin el însuși suficient pentru a face din oricare din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

Articolul 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Venitul obținut de un rezident al unui stat contractant din bunuri imobile (inclusiv venitul din exploatarea agricolă sau forestieră) situate în celălalt stat contractant poate fi impus în acel celălalt stat.
2. Termenul bunuri imobile va avea înțelesul prevăzut în legislația statului contractant în care bunurile respective sînt situate. Navele, vapoarele și aeronavele nu sînt considerate ca bunuri imobile.
3. Dispozițiile paragrafului 1 al acestui articol se vor aplica veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea sub orice altă formă a bunurilor imobile.
4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 ale prezentului articol se vor aplica, de asemenea, veniturilor provenind din bunurile imobile ale unei întreprinderi și veniturilor din bunurile imobile folosite la exercitarea unor servicii personale independente.

Articolul 7

Beneficiile întreprinderilor

1. Beneficiile unei întreprinderi a unui stat contractant sînt impozabile numai în acest stat, în afară de cazul cînd întreprinderea exercită activitatea sa în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent aflat în acel stat. Dacă întreprinderea exercită activitatea sa în acest mod, beneficiile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai în măsura în care acestea sînt atribuibile acelui sediu permanent.
2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, cînd o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat în acel stat, se va atribui în fiecare stat contractant, acelui sediu permanent, beneficiile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată exercitînd activități identice sau analoage, în condiții identice sau analoage și tratînd cu toată independența cu întreprinderea al cărui sediu permanent este.
3. La determinarea beneficiilor unui sediu permanent se vor acorda ca deducere cheltuielile făcute pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, efectuate fie în statul contractant în care se afla sediul permanent, fie în altă parte.
4. Beneficiile de atribuit sediului permanent vor fi determinate pe baza registrelor ținute separat de sediul permanent. Dacă aceste registre nu constituie o bază corespunzătoare pentru determinarea beneficiilor sediului permanent, atunci aceste beneficii se vor determina pe baza repartizării beneficiilor totale ale întreprinderii între diversele ei părți componente. Metoda repartiției adoptată trebuie, totuși, să fie astfel stabilită încît rezultatele să concorde cu principiile cuprinse în acest articol. Dacă apare necesar, autoritățile competente din statele contractante se vor strădui să cada de acord asupra metodei de repartizare a beneficiilor întreprinderii.
5. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, beneficiile de atribuit unui sediu permanent se vor determina în fiecare an prin aceeași metodă, afară de cazul cînd există motive valabile și suficiente pentru a proceda altfel.
6. Nici un beneficiu nu se va atribui unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.
7. Orice beneficiu obținut în Iugoslavia de un rezident al României din investițiile sale într-o organizație de muncă asociată poate fi impus în Iugoslavia, dar impozit nu va depăși 10 la suta din asemenea beneficiu.
8. Cînd beneficiile cuprind elemente de venit tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, dispozițiile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

Articolul 8

Transporturi internaționale și transporturi pe cai navigabile interioare

1. Beneficiile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor rutiere și feroviare vor fi impuse numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.
2. Beneficiile obținute din exploatarea ambarcațiunilor angajate în transportul pe cai navigabile interioare vor fi impuse numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.
3. Dacă locul conducerii efective a întreprinderii de transporturi maritime sau a unei întreprinderi de transport pe cai navigabile interioare este situat la bordul unei nave sau ambarcațiuni, atunci se va considera că acestea se afla în statul contractant în care este situat portul de armare a navei sau ambarcațiunii, sau, dacă nu există un atare port de armare, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava sau ambarcațiunea.
4. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol se vor aplica, de asemenea, beneficiilor din participarea într-un pool, la o exploatare în comun sau printr-o agenție internațională.

Articolul 9

Întreprinderi asociate

Atunci cînd:

- a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant, sau
- b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, între cele două întreprinderi s-au stabilit ori impus condiții în relațiile lor comerciale sau financiare care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice beneficii care ar fi revenit uneia dintre întreprinderi dacă n-ar fi fost acele condiții, dar datorită acelor condiții nu i-au mai revenit, pot fi incluse în beneficiile acelei întreprinderi și impuse în mod corespunzător.

Articolul 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidență a României unui rezident al Iugoslaviei se impun în Iugoslavia.
2. Totuși, aceste dividende pot fi impuse în România, unde societatea plătitoare de dividende este rezidență, potrivit legislației României, dar impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la suta din suma bruta a dividendelor. Prevederile acestui paragraf nu vor afecta impozitarea societăților pentru beneficiile obținute din care se plătesc dividendele.
3. Termenul dividende folosit în acest articol indica beneficiile distribuite de societățile mixte române subscriitorilor de capital.
4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul dividendelor, fiind rezident al Iugoslaviei, desfășoară activități în România în care societatea plătitoare de dividende este rezidență, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercita în România profesii independente printr-o baza fixa situata acolo și deținerea pachetului de acțiuni pe baza căruia sînt plătite dividendele este legată în mod efectiv de un astfel de sediu permanent sau baza fixa. În astfel de situații se vor aplica, după caz, prevederile art. 7 sau 15 din prezenta convenție.
5. Cînd o societate rezidență a Iugoslaviei obține beneficii sau venituri din România, România nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, decît în măsura în care astfel de dividende sînt plătite unui rezident din România sau în măsura în care deținerea pachetului de acțiuni în virtutea căruia sînt plătite dividendele este legată în mod efectiv de un sediu permanent sau de o baza fixa situata în România, nici sa supună beneficiile nedistribuite ale societății vreunui impozit chiar dacă dividendele plătite sau beneficiile nedistribuite reprezintă, în total sau în parte, beneficii sau venituri provenind din România.

Articolul 11

Dobinzi

1. Dobinzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sînt impozabile în acel celălalt stat.
 2. Totuși, dobinzile menționate la paragraful 1 al acestui articol pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și în conformitate cu legislația acelui stat, dar impozitul astfel stabilit nu poate depăși 7,50 la suta din suma bruta a dobinzilor. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.
 3. Termenul dobinzi, așa cum este folosit în acest articol, indica venituri din efecte publice de stat, din titluri de obligațiuni, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauza de participare la beneficii și din creanțe de orice natura, precum și alte venituri asimilate, de legislația fiscală a statului din care provin veniturile, cu alte venituri din împrumuturi.
- Penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobinzi în sensul acestui articol.
4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul dobinzilor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activități în celălalt stat contractant din care provin dobinzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară profesii independente printr-o baza fixa situata acolo și creanța generatoare de dobinzi este efectiv legată de un astfel de sediu permanent sau baza fixa. În astfel de situații se vor aplica prevederile art. 7 sau 15 din convenție, după caz.
 5. Dobinzile vor fi considerate ca provin dintr-un stat contractant cînd plătitorul este un rezident al acelui stat.
 6. Prin derogare de la prevederile paragrafului 5 al acestui articol, dobinzile vor fi considerate ca provin din statul contractant în care plătitorul de dobinzi își are sediul permanent sau o baza fixa de care împrumutatul pe baza căruia se plătesc dobinzile este efectiv legat și este purtător de dobinzi, chiar dacă plătitorul dobinzilor este sau nu rezident al statului contractant.
 7. Dacă, pe considerentul unor relații speciale existente între plătitor și primitor sau între ambii și o altă persoană, suma dobinzilor plătite, ținînd cont de creanța pentru care s-a plătit aceasta, depășește suma care ar fi fost convenită de plătitor și primitor în lipsa unei astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la aceasta ultima suma menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămîne impozabilă conform legii fiecărui stat contractant, tinîndu-se cont de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

Articolul 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Redevențele menționate în paragraful 1 al acestui articol pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și în conformitate cu legislația acestui stat, însă impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10 la suta din suma brută a redevențelor. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul redevențe folosit în prezentul articol indică plățile de orice natură primite pentru folosirea sau concesiunea folosirii oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filmele cinematografice și filmele sau benzile magnetice destinate televiziunii sau radiodifuziunii, oricărui brevet de invenție, marca de fabrică, desen sau model, plan, formula sau procedeu secret ori pentru folosirea sau concesiunea folosirii unui echipament industrial, comercial sau științific sau pentru informații cu privire la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se vor aplica dacă beneficiarul redevențelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau bunul pentru care sînt plătite redevențele este efectiv legat de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. Într-un astfel de caz se vor aplica prevederile art. 7 sau art. 15, după caz.

5. Redevențele vor fi considerate ca provin dintr-un stat contractant cînd plătitorul este un rezident al aceluia stat contractant.

6. Prin derogare de la prevederile paragrafului 5 al acestui articol, redevențele vor fi considerate ca provin din statul contractant în care plătitorul redevențelor își are sediul permanent sau o bază fixă în legătură cu care s-a stabilit obligația de plată a redevențelor și care sînt purtătoare de redevențe, chiar dacă plătitorul redevențelor este sau nu rezident al statului contractant.

7. Dacă, pe considerentul unor relații speciale între plătitor și primitor sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor plătite, ținînd seama de utilizarea, dreptul sau informația pentru care acestea sînt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiar în lipsa unei asemenea relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămîne imposibilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținînd seama și de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

Articolul 13

Comisioane

1. Comisiunile provenind din România și plătite unui rezident al Iugoslaviei pot fi impuse în Iugoslavia.

2. Cu toate acestea, astfel de comisioane pot fi impuse în România, în conformitate cu legislația României, dar impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la suta suma comisiunelor.

3. Termenul comisioane, așa cum este folosit în acest articol, înseamnă o plată făcută unui intermediar, unui reprezentant comisionar general sau oricărei alte persoane asimilate, de către legislația fiscală a României, unui astfel de intermediar sau reprezentant.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă primitorul comisiunelor, fiind rezident al Iugoslaviei, are în România un sediu permanent de care este legată efectiv activitatea care generează comisioanele. În asemenea caz se vor aplica prevederile art. 7.

5. Comisiunile vor fi considerate ca provin din România cînd plătitorul este rezident al României. Cînd, totuși, persoana care are de plătit comisioanele indiferent dacă este sau nu rezidentă a României, are în România un sediu permanent de care sînt legate activitățile pentru care este făcută plata și aceste comisioane sînt suportate de acel sediu permanent, atunci comisioanele vor fi considerate ca provin din România, unde este situat sediul permanent.

6. Cînd, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și primitor sau între aceștia și o altă persoană, suma comisiunelor plătite, ținînd seama de activitățile pentru care se plătesc, depășește suma pe care fi convenit-o plătitorul și primitorul în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la aceasta ultimă sumă. În acest caz partea excedentară a plăților va rămîne imposibilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținîndu-se cont de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

Articolul 14

Cistiguri din capital

1. Cistigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea bunurilor imobile aflate în celălalt stat contractant sînt impozabile în acel celălalt stat.

2. Cistigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile făcînd parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a bunurilor mobile ținînd de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unor profesii independente, inclusiv cîștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a unei asemenea baze fixe, sînt impozabile în acel celălalt stat.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2 al acestui articol, cîștigurile obținute din înstrăinarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional, ambarcațiunilor angajate în transportul pe cai navigabile interioare sau a bunurilor mobile ținînd de exploatarea unor asemenea nave, aeronave, vehicule

feroviare sau rutiere sau ambarcatiuni vor fi impuse numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Cistigurile provenind din înstrăinarea oricăror bunuri, altele decât cele menționate la paragrafele 1, 2 și 3 ale acestui articol, sînt impozabile numai în statul contractant al cărui rezident este cel care înstrăinează.

Articolul 15

Profesii independente

1. Veniturile realizate de către un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii libere sau a altor activități cu caracter independent vor fi impuse numai în acel stat, în afară de cazul cînd:

- a) are o baza fixa la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul desfășurării activității; în acest caz, numai partea de venit atribuibilă acelei baze fixe poate impusa în acel celălalt stat contractant; sau
- b) șederea sa în celălalt stat contractant este pe o perioadă sau perioade în suma de sau depășind în total 183 zile în anul fiscal vizat; în acest caz, numai partea din venit care este obținută din activitatea sa desfășurată în acel celălalt stat contractant poate fi impusa în acel celălalt stat.

2. Expresia profesii libere cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a activității de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

Articolul 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 18, 19 și 21 din prezenta convenție, retribuițiile, salariile și alte remunerații similare pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate exercitată ca angajat sînt impozabile numai în acest stat, dacă activitatea nu este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea remunerată este exercitată în acest fel, remunerațiile permise acolo pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1 al acestui articol, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant vor fi impozabile numai în primul stat contractant, dacă:

- a) primitorul rămîne în celălalt stat o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în cursul anului calendaristic vizat, și
- b) remunerațiile sînt plătite de către sau în numele unei persoane care nu este rezidentă a celui alt stat, și
- c) remunerațiile nu sînt suportate de către un sediu permanent sau de o baza fixa pe care persoana o are în celălalt stat.

3. a) Remunerațiile plătite de un stat contractant sau o subdiviziune politică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane vor fi impuse numai în acel stat.

- b) Remunerațiile plătite de un stat contractant sau o subdiviziune politică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice vor fi impuse numai în celălalt stat contractant dacă beneficiarul, care a desfășurat o muncă în acel celălalt stat, este un rezident al acelui stat și care:

- i) este un național al acelui stat; sau

ii) nu a devenit rezident al acelui stat numai în scopul de a presta o muncă.

4. Remunerațiile obținute de o persoană fizică pentru munca prestată în legătură cu o activitate desfășurată de un stat contractant sau o subdiviziune politică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială vor fi impuse în conformitate cu prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol.

5. a) Remunerația obținută de un rezident al Iugoslaviei angajat în cadrul reprezentantei comerciale mixte a Iugoslaviei și Federației de turism iugoslave va fi impusa numai în Iugoslavia.

- b) Remunerația obținută de un rezident al României angajat în cadrul Agenției comerciale a României și Oficiului român de turism va fi impusa numai în România.

6. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale acestui articol, remunerațiile pentru activitatea salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave, vehicul feroviar sau rutier exploatat în trafic internațional sau la bordul unei ambarcatiuni angajate în transportul pe cai navigabile interioare pot fi impuse în statul contractant în care se afla locul conducerii efective a întreprinderii.

Articolul 17

Venituri obținute din participarea în consiliile de administrație (tantieme)

1. Tantiemele și alte venituri similare obținute de un rezident al Iugoslaviei, în calitatea sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți rezidente în România, pot fi impuse în România.

2. Tantiemele și alte venituri similare obținute de un rezident al României, în calitatea sa de membru al consiliului mixt de administrație al unei societăți rezidente în Iugoslavia, pot fi impuse în Iugoslavia.

Articolul 18

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile art. 15 și 16 ale prezentei convenții, veniturile obținute de artiștii de teatru, film, radio și televiziune, muzicienii, sportivii, precum și de alți profesioniști de spectacole din activitatea lor personală desfășurată în aceasta calitate, sînt impozabile în statul contractant în care aceste activități sînt exercitate.
2. Cînd veniturile în legătură cu activitățile practicate de un profesionist de spectacole sau sportiv, care sînt menționate în paragraful 1 al acestui articol, nu revine acestui profesionist însuși sau sportivului, ci altor persoane, prin derogare de la prevederile art. 7, 15 și 16 ale acestei convenții, acele venituri sînt impozabile în statul contractant în care se desfășoară activitatea artiștilor sau sportivilor.
3. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol, veniturile obținute în legătură cu activitățile menționate în paragraful 1 al acestui articol, în cadrul programelor de schimburi culturale și sportive aprobate de ambele state contractante, vor fi scutite de impozit în statul contractant în care se desfășoară aceste activități.

Articolul 19

Pensii

1. Pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca desfășurată în trecut ca angajat vor fi impozabile numai în statul contractant al cărui rezident este primitorul pensiei.
2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1 al acestui articol:
 - a) orice pensie plătită de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, o autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia în afară bugetului sau a fondurilor speciale, oricărei persoane fizice, va fi impusa numai în acel stat.
 - b) totuși, astfel de pensii vor fi impuse numai în celălalt stat contractant, dacă beneficiarul este un național sau un rezident al acelui stat.
3. Orice pensie obținută de o persoană fizică pentru munca prestată în legătură cu orice activitate industrială sau comercială desfășurată de unul dintre statele contractante sau de o subdiviziune politică, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială a acestuia va fi impusa numai în statul contractant în care persoana fizică este rezidență.

Articolul 20

Studenți

1. Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau instruire un student, un practicant sau un stagiar, care este sau a fost, imediat anterior venirii sale într-un stat contractant, rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau instruirii sale, nu vor fi impuse în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse din afară acelui stat.
2. În legătură cu alocațiile, bursele școlare și remunerațiile din munca salariată necuprinse în paragraful 1, un student, un practicant sau un stagiar la care se referă paragraful 1 va fi în plus îndreptățit, pe durata educării și instruirii, la aceleași scutiri, usurări și reduceri de impozite care se acordă rezidenților statului contractant în care studiază.

Articolul 21

Profesori

1. O persoană fizică care sosește într-un stat contractant în scopul predării sau al desfășurării de cercetări științifice la o universitate, școala sau alta instituție educațională recunoscută în acel stat contractant și care este sau a fost imediat anterior sosirii sale rezident al celui alt stat contractant va fi scutită de impozit în primul stat contractant menționat pentru remunerația aferentă unei astfel de activități de predare sau științifice, pe o perioadă care să nu depășească 2 ani de la data primei sale sosiri în acel scop.
2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu se aplică asupra venitului din cercetare, dacă astfel de cercetare nu este întreprinsă în interesul general, ci în primul rînd în interesul personal al uneia sau mai multor persoane determinate.

Articolul 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, de oriunde provin, care n-au fost menționate în mod expres în articolele precedente ale prezentei convenții, sînt impozabile numai în acel stat.
2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu se aplică asupra venitului, altul decît venitul din bunurile imobile, dacă beneficiarul unui astfel de venit, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activități în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau bunurile pe baza cărora se plătește venitul sînt efectiv legate de un astfel de sediu permanent sau bază fixă. În astfel de situații se vor aplica prevederile art. 7 sau 15, după caz.

Articolul 23

Averea

1. Averea constituită din bunuri imobile deținută de un rezident al unui stat contractant și situată în celălalt stat contractant se impozitează în acel celălalt stat.

2. Avea constituită din bunuri mobile făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau din bunuri mobile ținând de o baza fixa la dispoziția unui rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant, în scopul exercitării unei profesii libere, este impozabilă în acel celălalt stat.

3. Navele, aeronavele, vehiculele rutiere și feroviare exploatare în trafic internațional, ambarcatiunile angajate pe cai navigabile interne și bunurile mobile ținând de exploatarea unor astfel de nave, aeronave, vehicule rutiere și feroviare și ambarcatiuni sînt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective al întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de avere ale unui rezident al unui stat contractant sînt impozabile numai în acel stat.

Articolul 24

Metode de evitare a dublei impuneri

1. În Iugoslavia, dubla impunere va fi evitata după cum urmează:

1) cînd un rezident al Iugoslaviei obține venituri sau deține avere care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sînt impuse în România, Iugoslavia, sub rezerva prevederilor subparagrafelor 2) și 3) ale acestui paragraf, va scuti de impozit astfel de venituri sau avere;

2) cînd un rezident al Iugoslaviei obține venituri care, în conformitate cu prevederile art. 10, 11 și 12 din prezenta convenție, pot fi impuse în România, Iugoslavia va acorda ca scădere din impozitul pe venitul celui rezident o sumă egală cu impozitul plătit în România. O astfel de scădere nu va depăși, totuși, acea parte a impozitului, așa cum a fost calculat înainte ca scăderea să fie acordată și care este atribuibilă venitului obținut din România;

3) cînd, în conformitate cu orice prevedere a convenției, venitul obținut sau averea deținută de un rezident al Iugoslaviei este scutită de impozit în Iugoslavia, Iugoslavia poate aplica, în calcularea impozitului pe venitul sau averea rămasă unui astfel de rezident, o cota de impozit care ar fi fost aplicabilă dacă venitul sau averea scutită nu ar fi fost astfel scutită.

2. În România, dubla impunere va fi evitata după cum urmează:

1) cînd un rezident al României obține venituri sau deține avere care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sînt impuse în Iugoslavia, România, sub rezerva prevederilor subparagrafelor 2) și 3) ale acestui paragraf, va scuti de impozit astfel de venituri sau avere;

2) cînd un rezident al României obține venituri care, în conformitate cu prevederile art. 11 și 12, pot fi impuse în Iugoslavia, România va acorda celui rezident ca scădere din impozitul pe venit și din vărsămintele din beneficii efectuate de întreprinderile de stat din România la bugetul de stat o sumă egală cu impozitul plătit în Iugoslavia. O astfel de scădere nu va depăși, totuși, acea parte a impozitului, așa cum a fost calculat înainte ca scăderea să fie acordată și care este atribuibilă unui asemenea venit obținut din Iugoslavia;

3) cînd, în conformitate cu orice prevedere a convenției, venitul obținut sau averea deținută de un rezident al României este scutită de impozit în România, România poate aplica în calcularea impozitului pe venitul sau averea rămasă unui astfel de rezident o cota de impozit care ar fi fost aplicabilă dacă venitul sau averea scutită nu ar fi fost astfel scutită.

Articolul 25

Nediscriminarea

1. Rezidenții unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impozitări sau obligații legate de impunere diferită sau mai împovărătoare decît impunerea sau obligațiile la care sînt sau pot fi supuși rezidenții celui stat aflați în aceeași situație.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu se va face în acel celălalt stat în condiții mai puțin avantajoase decît impozitarea întreprinderilor celui celălalt stat desfășurînd aceleași activități. Aceasta prevedere nu se va interpreta ca obligînd un stat contractant să acorde rezidenților celui stat contractant nici un fel de înlesniri, reduceri sau deduceri personale pentru impozitare, pe baza statutului civil sau a responsabilităților familiale, pe care le acorda propriilor rezidenți.

3. Cu excepția cazurilor cînd se aplică prevederile art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 7 al art. 12 din prezenta convenție, dobinzile, redevențele și alte sume plătite de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celui stat contractant, în scopul determinării beneficiului impozabil al unei astfel de întreprinderi, vor fi scăzute în aceleași condiții ca atunci cînd ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celui stat contractant vor fi scăzute, în vederea determinării averii impozabile a unei astfel de întreprinderi, în aceleași condiții ca atunci cînd ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este, în totalitate sau în parte, deținut sau controlat direct sau indirect de unu sau mai mulți rezidenți ai celui stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat la nici un impozit sau obligație legată de impunere care să fie diferită sau mai împovărătoare decît acelea la care sînt sau ar putea fi supuse întreprinderile de același fel ale acestui prim stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se vor aplica impozitelor la care se referă art. 2 al prezentei convenții.

Articolul 26

Procedura amiabila

1. Când un rezident al unui stat contractant apreciază ca măsurile luate de unul sau de ambele state contractante îi atrag sau îi vor atrage o impozitare care nu este conformă cu prezenta convenție, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația națională a acestor state, să supună cazul sau autorității competente a statului al cărui rezident este.
2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să aducă o rezolvare satisfăcătoare, să soluționeze problema pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este conformă cu prezenta convenție.
3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultând din interpretarea sau aplicarea prezentei convenții. Ele pot, de asemenea, să se consulte în vederea evitării dublei impunerii în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.
4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor 1, 2 și 3 ale acestui articol. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare ca fiind recomandabil un schimb verbal de opinii, un atare schimb poate avea loc în cadrul unei comisii compuse din reprezentanții autorităților competente ale statelor contractante.

Articolul 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de astfel de informații în măsura în care este necesar pentru aplicarea dispozițiilor prezentei convenții sau ale legilor interne ale statelor contractante referitoare la impozitele vizate de prezenta convenție, în măsura în care impozitarea pe care ele o prevăd este conformă cu prezenta convenție. Orice informație astfel schimbată va fi considerată ca secret și va fi divulgată numai persoanelor sau autorităților implicate în stabilirea sau încasarea impozitelor vizate de prezenta convenție.
2. În nici un caz prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu vor fi interpretate ca impunând autorităților competente ale unuia dintre statele contractante obligația:
 - a) de a dispune măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluia stat contractant sau a celuilalt stat contractant;
 - b) de a furniza informații care ar putea fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii sale administrative normale sau a celuilalt stat contractant;
 - c) de a furniza informații care ar divulga orice secret comercial sau oficial sau procedeu comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

Articolul 28

Funcționari diplomatici și consulari

Nici o prevedere din prezenta convenție nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare acordate conform regulilor generale ale dreptului internațional sau în baza prevederilor unor acorduri speciale.

Articolul 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi ratificată și instrumentele de ratificare vor fi schimbate la București.
2. Prezenta convenție va intra în vigoare în a 30-a zi de la data schimbului instrumentelor de ratificare și dispozițiile sale vor fi aplicabile cu privire la impozitele pe venit și pe avere aferente oricărui an fiscal începând cu sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic următor celui în care s-au schimbat instrumentele de ratificare.
3. La data când aceasta convenție intră în vigoare, Convenția dintre România și Iugoslavia privitoare la suprimarea dublei impunerii și reglementarea asistenței administrative în materie de impozite directe, semnată la Belgrad la 30 ianuarie 1933, își încetează aplicabilitatea.

Articolul 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o durată nedeterminată.

Totuși, fiecare stat contractant poate să denunțe convenția, înainte de a 30-a zi a lunii iunie a fiecărui an calendaristic, începând după al cincilea an următor celui intrării în vigoare a convenției, prin transmiterea notei de denunțare pe cai diplomatice.

În acest caz, convenția încetează de a mai avea efect cu privire la impozitele pe venit și pe avere pentru orice an fiscal începând pe sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic următor celui în care s-a transmis nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, fiind autorizați în buna și cuvenită formă, am semnat prezenta convenție.

Facuta în Belgrad la 29 aprilie 1986, în doua exemplare originale în limbile română, sirbo-croată și engleza, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretarea dispozițiilor acestei convenții, textul în limba engleza are precădere.

Pentru Guvernul
Republicii Socialiste România,
Petre Gigea
Pentru Consiliul Executiv
Federal al Republicii
Socialiste Federative Iugoslavia,
Vlado Klemencici

ACORD din 1 iulie 1986

între Republica Socialistă România și Republica Turcia pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe avere

Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Turcia,
dorind sa încheie un Acord pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe avere și în vederea promovării și întaririi relațiilor economice dintre cele doua tari, au convenit după cum urmează:

Articolul 1

Persoane vizate

Prezentul acord se aplică persoanelor care sînt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

Articolul 2

Impozite vizate

1. Prezentul acord se aplică impozitelor pe venit și pe avere stabilite în numele fiecărui stat contractant sau al unităților sale administrativ-teritoriale ori al autorităților sale locale, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Sînt considerate impozite pe venit și pe avere toate impozitele stabilite pe venitul total, pe averea totală sau pe elementele de venit sau de avere, inclusiv impozitele pe cîștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile sau imobile, impozitele pe suma totală a salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele pe creșterea valorii averii.

3. Impozitele existente cărora li se aplică acordul sînt, în special:

a) În cazul Republicii Socialiste România:

i) impozitul pe veniturile obținute de persoanele fizice și juridice;

ii) impozitul pe beneficiile societăților mixte constituite cu participarea unor organizații economice române și a unor parteneri străini;

iii) impozitul pe venitul realizat din activități agricole
(denumite mai jos impozit român).

b) În cazul Republicii Turcia:

i) impozitul pe venit;

ii) impozitul pe societăți;

iii) impozitul pentru susținerea industriei de apărare
(denumite mai jos impozit turc).

4. Acordul se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau analoage care se vor institui ulterior, în plus sau în locul celor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante își vor comunica reciproc orice modificări importante aduse legislațiilor lor fiscale respective, la care se referă acest acord.

Articolul 3

Definiții generale

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) i) termenul România înseamnă Republica Socialistă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, platoul continental și o zona dincolo de marea teritorială în cadrul căreia România poate, pe baza legislației interne și în conformitate cu dreptul internațional, sa exercite drepturi suverane de explorare și exploatare a resurselor naturale, biologice și minerale existente în apele marii, pe fundul și subsolul acesteia;

ii) termenul Turcia înseamnă Republica Turcia și, cînd este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Turciei în care legislația Turciei este în vigoare, precum și platoul continental asupra căruia Turcia are, în conformitate cu dreptul internațional, drepturi suverane de a explora și de a exploata resursele sale naturale;

b) termenii un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Turcia, după cum cere contextul;

c) termenul impozit indica impozitul român sau impozitul turc, după cum cere contextul, și cuprinde, de asemenea, orice impozit la care se referă art. 2 al acestui acord;

d) termenul persoana include o persoană fizică, o societate și orice alta grupare de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată persoana juridică în vederea impozitării și include, de asemenea, societățile mixte constituite în conformitate cu legislația statelor contractante;

f) termenul sediu înregistrat înseamnă sediul central legal, înregistrat în conformitate cu codul comercial turc sau cu legislația română;

g) termenul naționali înseamnă:

i) cu privire la România, orice persoană fizică care posedă cetățenia română și orice persoană juridică, societate de persoane și asociație care își dobândește statutul juridic în conformitate cu legislația în vigoare în România;

ii) cu privire la Turcia, orice persoană fizică care posedă naționalitatea turcă conform Codului turc al naționalității și orice persoană juridică, societate de persoane și asociație care își dobândește statutul juridic în conformitate cu legislația în vigoare în Turcia.

h) termenii întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

i) termenul autoritate competentă înseamnă:

I) în România, ministrul finanțelor sau reprezentantul sau autorizat;

II) în Turcia, ministrul finanțelor și vamilor sau reprezentantul sau autorizat;

j) expresia beneficiar efectiv indică un rezident al unui stat contractant sau al celuilalt stat contractant. Aceasta expresie nu include un rezident al unui stat terț și acest rezident nu va fi îndreptățit să beneficieze de prevederile acestui acord.

2. Pentru aplicarea prevederilor prezentului acord de către un stat contractant, orice termen care nu este altfel definit are sensul ce i se atribuie de către legislația acelui stat contractant care reglementează impozitele ce fac obiectul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită.

Articolul 4

Domiciliu fiscal

1. În sensul prezentului acord, termenul rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, în virtutea legislației acelui stat, este subiect de impunere în acel stat datorită domiciliului sau, rezidenței, sediului legal (sediul înregistrat), locului conducerii efective sau oricărui alt criteriu de natura analoagă.

2. Când, conform dispozițiilor paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul sau va fi determinat în conformitate cu următoarele reguli:

a) persoana va fi considerată rezidentă a statului contractant în care dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa. Dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sînt cele mai strînse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant în care aceasta persoana are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta persoana nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta persoana locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau dacă nu locuiește în mod obișnuit în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este;

d) dacă aceasta persoana este un național al ambelor state contractante sau dacă nu este un național al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor transa problema de comun acord.

3. Când, potrivit dispozițiilor paragrafului 1, o societate este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale statelor contractante vor transa problema de comun acord, în conformitate cu prevederile art. 25.

Articolul 5

Sediul permanent

1. În sensul prezentului acord, expresia sediu permanent indică un loc fix de afaceri prin care întreprinderea exercită, în total sau în parte, activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent cuprinde, îndeosebi:

a) un sediu de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o uzină;

e) un atelier;

f) o mină, un put petrolifer sau de extracție a gazelor, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale;

g) i) un șantier de construcții, de montaj sau un proiect de instalații, dar numai dacă un astfel de șantier sau proiect continuă pe o perioadă mai mare de 6 luni;

ii) prestarea de servicii, inclusiv servicii de consulting, de o întreprindere prin intermediul salariaților sau al altui personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai cînd activitățile de aceasta natura continua (pentru același șantier sau pentru un altul legat de aceasta) în țara, pe o perioadă sau perioade care depășesc în total 6 luni în cadrul oricărei perioade de 12 luni.

Statele contractante au dreptul ca, în conformitate cu legislația lor interna, să aplice impozitul la sursa din încasările brute sau să efectueze impunerea pe venitul net.

3. Prin derogare de la prevederile precedente ale prezentului articol, se considera ca expresia sediu permanent nu cuprinde:

a) folosirea de instalații în scopul exclusiv al depozitarii, expunerii sau livrării produselor sau mărfurilor aparținînd întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținînd întreprinderii în scopul exclusiv al depozitarii, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținînd întreprinderii numai în scopul de a fi prelucrate de o alta întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri în scopul exclusiv de a cumpara produse sau mărfuri ori de a strînge informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri în scopul exclusiv de a desfășura, pentru întreprindere, orice alte activități cu caracter preparator sau auxiliar, de a strînge informații ori pentru cercetări științifice sau pentru activități analoage;

f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru desfășurarea de activități combinate din categoria celor menționate la subparagrafele a) la e), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri rezultată din aceasta combinație să aibă un caracter preparator sau auxiliar.

4. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci cînd o persoană - alta decît un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 6 - acționează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant, acea întreprindere se considera ca are un sediu permanent în primul stat contractant menționat, în legătură cu orice activitate pe care acea persoana o desfășoară pentru întreprindere, dacă o asemenea persoana:

a) dispune de puteri pe care le exercită în mod obișnuit în acel stat, care îi permit să încheie contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul cînd activitățile acestei persoane sînt limitate la cele menționate paragraful 3, care, dacă ar fi exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu ar face din acest loc fix de afaceri un sediu permanent conform dispozițiilor aceluia paragraf; sau

b) nu dispune de asemenea puteri, dar menține în mod obișnuit în primul stat menționat un stoc de produse sau mărfuri din care livrează, în mod obișnuit, produse sau mărfuri în numele întreprinderii.

Totuși, dacă o persoană menține ocazional, în primul stat menționat, un stoc de produse sau de mărfuri din care livrează rareori produse sau mărfuri în numele întreprinderii, acea persoana nu constituie un sediu permanent pentru acea întreprindere.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, expresia sediu permanent se considera că nu cuprinde vînzarea produselor sau mărfurilor aparținînd întreprinderii, expuse, în cadrul unui tirg sau expoziții temporare ocazionale, numai la acel tirg sau expoziție.

6. Nu se considera ca o întreprindere a unui stat contractant are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai prin faptul ca aceasta își exercită activitatea în acel celălalt stat prin intermediul unui curtier, al unui comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, dacă aceste persoane acționează în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul ca o societate rezidență a unui stat contractant controlează sau este controlată de către o societate rezidență a celui alt stat sau care exercită activitatea sa în acel celălalt stat (printr-un sediu stabil sau în alt mod) nu este prin el înșuși suficient pentru a face din una dintre aceste societăți un sediu stabil al celeilalte.

Articolul 6

Venituri imobiliare

1. Veniturile din bunuri imobile (inclusiv veniturile din agricultura sau silvicultura) sînt impozabile în statul contractant în care aceste bunuri sînt situate.

2. Termenul bunuri imobile se definește în conformitate cu legislația statului contractant în care bunurile în cauză sînt situate. Termenul va cuprinde, în orice caz, toate accesoriile bunurilor imobile, inventarul viu și mort al exploatarelor agricole și forestiere, drepturile asupra cărora se aplică dreptul comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul bunurilor imobile și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesiunea exploatării zăcămintelor minerale, a izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, ambarcatiunile și aeronavele nu sînt considerate ca bunuri imobile.

3. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice alta forma a bunurilor imobile.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din bunurile imobile ale unei întreprinderi și veniturilor din bunurile imobile folosite la exercitarea unei profesii libere.

Articolul 7

Beneficiile întreprinderilor

1. Beneficiile unei întreprinderi a unui stat contractant sînt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul cînd întreprinderea exercita activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent aflat în acel stat. Dacă întreprinderea exercita activități în acest mod, beneficiile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai în măsura în care sînt atribuibile, direct sau indirect, acelui sediu permanent. Beneficiile provenind din tranzacțiile în care este implicat sediul permanent sînt considerate ca atribuibile sediului permanent în măsura corespunzătoare rolului jucat de sediul permanent în acele tranzacții. Beneficiile vor fi atribuibile în acest fel, chiar dacă contractul sau ordinul referitor vînzare sau comanda de produse ori pentru prestarea serviciilor sînt făcute direct cu sediul central din străinătate al întreprinderii în mai mare măsura decît cu sediul permanent.
2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, cînd o întreprindere a unui stat contractant exercita activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat în acel stat, se atribuie în fiecare stat contractant, acelui sediu permanent, beneficiile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitînd activități identice sau analoage, în condiții identice sau analoage și tratînd cu toată independența cu întreprinderea al cărui sediu permanent este.
3. La determinarea beneficiilor unui sediu permanent sînt admise ca deduceri cheltuielile făcute pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul ca s-au efectuat în statul în care se afla sediul permanent sau în altă parte. Totuși, nici o asemenea deducere nu va fi acordată cu privire la participarea la cheltuielile și pierderile întreprinderii înșăși sau ale altui sediu permanent situat în străinătate, altele decît restituirea cheltuielilor efectiv ocazionate.
4. Nici un beneficiu nu va fi atribuit unui sediu permanent numai pentru faptul ca acel sediu permanent cumpara produse sau mărfuri pentru întreprindere.
5. În cazul cînd beneficiile includ elemente de venit care sînt tratate separat în alte articole ale prezentului acord, dispozițiile acelor articole nu sînt afectate de prevederile prezentului articol.
6. Beneficiile unei societăți a unui stat contractant care desfășoară activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, după ce au fost impozitate în conformitate cu acest articol, pot fi impozitate în statul în care este situat sediul permanent asupra sumei rămase și în conformitate cu legislația fiscală a acelui stat, însă impozitul astfel stabilit nu va depăși 15 la suta.
7. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale acestui articol, plățile efectuate unui intermediar, unui comisionar general sau oricărei alte persoane asimilată unui astfel de intermediar sau comisionar de către legislația fiscală a statului contractant din care provine o asemenea plata, pot fi impuse în acel stat, însă impozitul astfel stabilit nu va depăși 6 la suta din suma bruta a comisioanelor. Totuși, cînd beneficiarul efectiv al comisionului, fiind rezident al celui alt stat contractant, are în primul stat menționat un sediu permanent de care este legată în mod efectiv activitatea generatoare de comisioane, dispozițiile precedente ale acestui paragraf nu vor fi aplicate. În acest caz se vor aplica celelalte dispoziții ale acestui articol.

Articolul 8

Întreprinderi de transport

1. Beneficiile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor sau a vehiculelor rutiere sînt impozabile numai în acel stat.
2. Expresia trafic internațional înseamnă orice transport efectuat cu o nava, aeronava sau vehicul rutier de către o întreprindere română sau turcă, cu excepția situației cînd nava, aeronava sau vehiculul rutier sînt exploatate numai între puncte situate pe teritoriul României sau Turciei.
3. Dispozițiile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, beneficiilor obținute din participările într-un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

Articolul 9

Întreprinderi asociate

1. Atunci cînd:
 - a) o întreprindere a unui stat contractant participa direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant, sau
 - b) aceleași persoane participa direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant și cînd, fie într-un caz fie în celălalt, între cele două întreprinderi s-au stabilit sau impus condiții, în relațiile lor comerciale sau financiare, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice beneficii care, dacă nu ar fi fost acele condiții, ar fi revenit uneia dintre întreprinderi, dar datorită acelor condiții nu i-au revenit ca atare, pot fi incluse în beneficiile acelei întreprinderi și impuse în mod corespunzător.
2. Atunci cînd un stat contractant include în beneficiile unei întreprinderi a acelui stat - și impozitează în mod corespunzător - beneficiile unei întreprinderi a celui alt stat contractant care au fost impozitate în acel celălalt stat, iar beneficiile astfel incluse sînt beneficii care ar fi trebuit să revină întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile

stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost cele care s-ar fi stabilit între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va modifica corespunzător suma impozitului stabilit acolo asupra acelor beneficii, dacă acel celălalt stat considera modificarea justificată. La determinarea unei asemenea modificări se va ține cont și de celelalte prevederi ale prezentului acord, iar, dacă este cazul, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidență a unui stat contractant către un rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.
2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse și în statul contractant în care este rezidență societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației acelu stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15 la suta din suma bruta a dividendelor.
3. Termenul dividende, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din acțiuni, din acțiuni sau titluri de folosință, părți de fondator sau alte drepturi care nu sînt creanțe, din participarea la beneficii, precum și veniturile din alte părți sociale care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din acțiuni de către legislația statului a cărui rezidență este societatea distribuitoare și veniturile obținute dintr-un fond de investiții sau societate de investiții. În acest context, beneficiile distribuite de societățile mixte române subscriitorilor de capital sînt considerate dividende.
4. Sub rezerva prevederilor paragrafului 6 al art. 7, cînd o societate rezidență a unui stat contractant obține beneficii sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului cînd aceste dividende sînt plătite unui rezident al acelu celălalt stat sau cînd acțiunile pentru care se plătesc dividendele sînt în mod efectiv legate de un sediu permanent sau de o baza fixa situata în acel celălalt stat, nici sa supună beneficiile nedistribuite ale societății unui impozit pe beneficiile nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau beneficiile nedistribuite sînt compuse, în total sau în parte, din beneficii sau din venituri provenind din acel celălalt stat.
5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică în cazul cînd beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară în celălalt stat contractant în care este rezidență societatea plătitoare de dividende, activități prin intermediul un sediu permanent situat acolo și acțiunile pentru care se plătesc dividendele sînt în mod efectiv legate de acel sediu permanent. În acest caz se aplică prevederile art. 7.

Articolul 11

Dobinzi

1. Dobinzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.
2. Totuși, aceste dobinzi pot fi, de asemenea, impuse și în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobinzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la suta din suma bruta a dobinzilor.
3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2 dobinzile provenind din:
 - a) România și plătite Guvernului Turciei sau Băncii Centrale a Turciei sînt scutite de impozitul român;
 - b) Turcia și plătite Guvernului României sau Băncii Naționale a Republicii Socialiste România sînt scutite de impozitul turc.
4. Termenul dobinzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri din efecte publice, din titluri de obligațiuni, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauza de participare la beneficii, din creanțe de orice natura, penalități datorate pentru plata cu întârziere, precum și orice alte venituri asimilate veniturilor din sume împrumutate de legislația fiscală a statului din care provin veniturile.
5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobinzilor, rezident al unui stat contractant, desfășoară activități în celălalt stat contractant, din care provin aceste dobinzi, printr-un sediu permanent situat acolo și creanțele în baza cărora se plătesc dobinzile sînt în mod efectiv legate de acel sediu permanent. În acest caz se aplică prevederile art. 7.
6. Dobinda va fi considerată ca provenind dintr-un stat contractant cînd plătitorul este chiar acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acelu stat. Cînd, totuși, persoana plătitoare a dobinzii, fie ca este sau nu rezidență a unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent în legătură cu care a fost contractată creanța pentru care se plătește dobinda și aceasta dobinda este suportată de acel sediu permanent, atunci acea dobinda va fi considerată ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent.
7. Cînd, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și terțe persoane, suma dobinzilor, ținînd cont de creanța pentru care ele sînt plătite, excede suma asupra căreia ar fi convenit debitorul și creditorul în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la aceasta ultima suma menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămîne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținîndu-se cont și de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

8. Cînd un rezident al unui stat contractant vinde produse sau mărfuri unui rezident al celui alt stat contractant, iar plățile aferente acestor vânzări sînt efectuate într-o perioadă determinată de timp după livrarea acestor produse sau mărfuri, atunci orice element al acestor plăți nu va fi considerat ca dobînda în sensul prezentului articol. În acest caz se aplică prevederile art. 5 și 7.

Articolul 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.
2. Totuși, aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse și în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la suta din suma brută a redevențelor.
3. Termenul redevențe, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă sumele de orice natură primite pentru folosirea, concesiunea folosirii sau vînzarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv a filmelor cinematografice și a înregistrărilor pentru radio și televiziune, a oricărui brevet de invenție, a unei mărci de fabrică, a unui desen sau model, a unui plan, a unei formule sau procedeu secret sau pentru informații referitoare la experiența cîștigată în domeniul industrial, comercial sau științific sau pentru folosirea sau concesiunea folosirii unui echipament industrial, comercial sau științific.
4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, rezident al unui stat contractant, desfășoară activități în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, și dreptul sau bunul în legătură cu care se plătesc redevențele este în mod efectiv legat de acel sediu permanent. În acest caz se aplică prevederile art. 7.
5. Redevențele sînt considerate ca provenind dintr-un stat contractant cînd plătitorul este chiar acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acelui stat. Cînd, totuși, persoana plătitoare a redevențelor, fie ca este sau nu rezidentă a unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care este legat în mod efectiv dreptul sau bunul generator de redevențe și aceste redevențe sînt suportate de acel sediu permanent, atunci aceste redevențe vor fi considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent.
6. Cînd, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și terțe persoane, suma redevențelor plătite, ținînd cont de folosirea, dreptul sau informația pentru care ele sînt plătite, excede pe aceea asupra căreia s-ar fi convenit de plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la aceasta ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămîne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant ținîndu-se cont și de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

Articolul 13

Cîștiguri din capital

1. Cîștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea bunurilor imobile menționate la art. 6 și situate în celălalt stat contractant sînt impozabile în acel celălalt stat.
2. Cîștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile făcînd parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a bunurilor mobile aparținînd unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant în scopul exercitării unei profesii independente, inclusiv cîștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a unei asemenea baze fixe, sînt impozabile în celălalt stat.
Totuși, cîștigurile unei întreprinderi a unui stat contractant provenind din înstrăinarea navelor, aeronavelor sau a vehiculelor rutiere exploatate în trafic internațional și a bunurilor mobile ținînd de exploatarea acestor nave, aeronave sau vehicule rutiere sînt impozabile numai în acel stat.
3. Cîștigurile provenind din înstrăinarea oricăror bunuri, altele decît cele menționate la paragrafele 1 și 2, sînt impozabile în statul contractant al cărui rezident este cel care înstrăinează.
Totuși, cîștigurile din capital menționate în alineatele precedente și realizate din celălalt stat contractant sînt impozabile în celălalt stat contractant dacă perioada de timp dintre achiziție și înstrăinare nu depășește un an.

Articolul 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii libere sau a altor activități cu caracter independent sînt impozabile numai în acel stat. Totuși, aceste venituri pot fi, de asemenea, impuse în celălalt stat, dacă aceste profesii sau activități sînt exercitate în acel celălalt stat și dacă acesta:
 - a) are o bază fixă în mod regulat la dispoziția sa în acel celălalt stat în scopul exercitării acelor profesii sau activități; sau
 - b) este prezent în acel celălalt stat în scopul exercitării acelor profesii sau activități pe o perioadă sau perioade care însumează în total 183 de zile sau mai mult, în orice perioadă continuă de 12 luni.

În aceste situații, poate fi impusa în acel celălalt stat numai partea din venit care este atribuibilă acelei baze fixe sau este realizată din profesiile sau activitățile exercitate în timpul prezentei sale în acel celălalt stat, după caz.

2. Expresia profesii libere cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiei de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil și alte activități care necesită o pregătire profesională specifică.

Articolul 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, retribuițiile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată vor fi impozabile numai în acel stat, dacă activitatea nu este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel desfășurată, remunerația obținută de acolo poate fi impusa în acel celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerația obținută de un rezident al unui stat contractant, pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant, va fi impozabilă numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pe o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în anul calendaristic vizat, și

b) remunerația este plătită de către sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat, și

c) remunerația nu este suportată de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale acestui articol, remunerațiile pentru munca salariată prestată la bordul unei nave, aeronave sau vehicul rutier exploatate în trafic internațional vor fi impozabile numai în statul contractant al cărui rezident este întreprinderea.

Articolul 16

Tantieme

Tantiemele și alte remunerații similare primite de un rezident al unui stat contractant, în calitate de membru al consiliului de administrație al unei societăți rezidente în celălalt stat contractant, sînt impozabile în acel celălalt stat.

Articolul 17

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile art. 14 și 15, veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant ca profesionist de spectacole, cum ar fi un artist de teatru, cinema, de radio sau televiziune ori interpret muzical, precum și de un sportiv din activitatea lui personală desfășurată în această calitate în celălalt contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Cînd veniturile din activitățile exercitate personal de un artist sau sportiv în această calitate nu revin artistului sau sportivului însuși, ci unei alte persoane, acele venituri pot fi impuse, prin derogare de la prevederile art. 7, 14 și 15, în statul contractant în care sînt exercitate activitățile artistului sau sportivului.

3. Totuși, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant din astfel de activități desfășurate în celălalt stat contractant vor fi scutite de impozit în celălalt stat, dacă activitățile sînt desfășurate în cadrul unui acord cultural sau unei alte înțelegeri încheiate între statele contractante.

Articolul 18

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 1 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată prestată în trecut sînt impozabile numai în acel stat.

Această prevedere se aplică, de asemenea, anuităților pe viața plătite unui rezident al unui stat contractant.

Articolul 19

Funcții guvernamentale

1. Remunerațiile, inclusiv pensiile plătite de un stat contractant, o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia, din fonduri constituite de acestea, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat, unități sau autorități a acestuia, la retragerea dintr-o funcție guvernamentală, sînt impozabile în acel stat.

2. Dispozițiile art. 15, 16 și 17 se aplică remunerațiilor și pensiilor referitoare la serviciile prestate în legătură cu o activitate comercială exercitată de un stat contractant, o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia.

Articolul 20

Studenți

1. Sumele pe care un student sau un practicant, care este un național al unui stat contractant și care prezent în celălalt stat contractant numai în scopul educării sau specializării sale, le primește în scopul întreținerii, educării sau specializării sale nu vor fi impuse în acel celălalt stat pe o perioadă care depășește 6 ani, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afară acelui celălalt stat.

2. Remunerațiile pe care un student sau un practicant, care este un național al unui stat contractant, le realizează din munca salariaată pe care o prestează în celălalt stat contractant, pe o perioadă sau perioade care nu depășesc 183 de zile într-un an calendaristic, în scopul câștigării de experiență practică cu privire la educarea și formarea sa, nu vor fi impuse în celălalt stat.

Articolul 21

Profesori

1. Remunerațiile obținute de un profesor sau de un invatator, care este un național al unui stat contractant și care este prezent în celălalt stat contractant cu scopul principal de a predă sau pentru cercetări științifice pe o perioadă sau perioade care nu depășesc doi ani, vor fi scutite, în acel celălalt stat, de impozitul asupra remunerațiilor din activitatea de predare sau cercetare, cu condiția ca sumele respective să provină din surse aflate în afară acelui celălalt stat.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor din cercetare, dacă lucrările de cercetare nu sînt întreprinse în interes general, ci în primul rînd în interesul personal al uneia sau mai multor persoane determinate.

Articolul 22

Alte venituri

Elementele de venit provenind dintr-un stat contractant și care nu au fost menționate în mod expres în articolele precedente ale acestui acord pot fi impuse în acel stat.

Articolul 23

Averea

1. Averea constind din bunuri imobile menționate la art. 6, deținută de un rezident al unui stat contractant și situată în celălalt stat contractant, poate fi impusă în acel celălalt stat.

2. Averea constind din bunuri imobile care fac parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau din bunuri mobile care aparțin unei baze fixe folosită de un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant, în scopul exercitării unei profesii independente, poate fi impusă în acel celălalt stat.

3. Averea constind din nave, aeronave sau vehicule rutiere exploatate în trafic internațional și din bunuri mobile afectate exploatării unor astfel de nave, aeronave sau vehicule rutiere este impozabilă numai în statul contractant al cărui rezident este întreprinderea.

4. Toate celelalte elemente ale averii unui rezident al unui stat contractant se impun numai în acel stat.

Articolul 24

Evitarea dublei impuneri

Dubla impunere va fi evitată după cum urmează:

1. În cazul României, impozitele plătite în Turcia de rezidenții români asupra veniturilor realizate sau averii deținute, care în conformitate cu prevederile acestui acord pot fi impuse în Turcia, vor fi scăzute din impozitele datorate statului român.

Această scădere nu va depăși, totuși, cea parte a impozitului pe venit calculată în România înainte ca scăderea să fie acordată și care este corespunzătoare venitului ce poate fi impus în Turcia.

Beneficiile vărsate de întreprinderile de stat române bugetului de stat vor fi considerate ca impozit român.

2. În cazul Turciei, cînd un rezident al Turciei obține venituri care, în conformitate cu prevederile acestui acord, pot fi impuse în România, Turcia va acorda ca scădere din impozitul pe venit al acelei persoane, sub rezerva prevederilor legislației fiscale turce privind creditarea impozitelor străine (care nu va afecta principiile generale ale acestui acord), o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România.

Această scădere nu va depăși, totuși, cea parte a impozitului pe venit calculat în Turcia înainte ca scăderea să fie acordată și care este corespunzătoare venitului ce poate fi impus în România.

Articolul 25

Nediscriminarea

1. Naționalii unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impozitări sau obligații legate de impunere care este diferită sau mai împovărătoare decît aceea la care sînt sau pot fi supuși naționalii acelui celălalt stat aflați în aceeași situație.

2. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 6 al art. 7, impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în acel celălalt stat în condiții mai puțin avantajoase decît impozitarea întreprinderilor acelui celălalt stat care desfășoară aceleași activități.

3. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este în totalitate sau în parte, direct sau indirect, deținut sau controlat de către unu sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impozitări sau obligații legate de impunere care este diferită sau mai împovărătoare decît impozitarea sau obligațiile legate de impunere la care sînt sau pot fi supuse întreprinderile de același fel din primul stat menționat.

4. Aceste dispoziții nu vor fi interpretate ca:

- a) obligînd un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant orice înlesnire, reducere sau scutire de impozit cu caracter personal la plata impozitului, în funcție de situația sau de sarcinile familiale pe care le acorda propriilor săi rezidenți;
- b) o discriminare, dacă un stat contractant limitează aplicarea unor înlesniri, reduceri sau scutiri elaborate în scopul încurajării investițiilor, pentru persoanele celui alt stat contractant.

Articolul 26

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba informațiile care sînt necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului acord sau cele ale legislației interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de acord, în măsura în care impozitarea pe care ele o prevăd nu este contrară acordului. Orice informație primită de un stat contractant va fi tratată ca secret în același fel ca informațiile obținute în conformitate cu legislația internă a acelui stat și va fi divulgată numai persoanelor sau autorităților, inclusiv instanțelor sau organelor administrative însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor referitoare la impozitele vizate de acord. Aceste persoane sau autorități vor folosi informațiile respective numai în acest scop.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu vor fi în nici un caz interpretate ca impunînd unuia dintre statele contractante obligația:

- a) de a lua măsuri administrative în contradicție cu propria legislație sau cu practica administrativă a unuia sau a celui alt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu ar putea fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale a unuia sau a celui alt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar divulga orice secret comercial, industrial, profesional sau procedeu comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

Articolul 27

Asistența administrativă

1. Statele contractante se angajează să-și acorde reciproc sprijin și asistență în scopul înștiințării și încasării în special a majorărilor de întârziere, dobinzilor, cheltuielilor și amenzilor care nu au caracter penal și a impozitelor vizate de art. 2.

2. La solicitarea autorității competente a unui stat contractant, autoritatea competentă a celui alt stat contractant va asigura, în ultimul stat, în conformitate cu prevederile legislației și reglementărilor aplicabile înștiințării și încasării impozitelor sus-menționate, înștiințarea și încasarea drepturilor fiscale prevăzute la primul paragraf și care revin primului stat. Aceste cereri nu vor beneficia de vreun privilegiu în statul solicitat, iar acesta nu este obligat să aplice mijloace de executare care nu sînt prevăzute de legislația și reglementările statului solicitant.

3. Solicitățile prevăzute la paragraful 2 vor avea la baza copii oficiale ale documentelor de urmărire, însoțite, atunci cînd este cazul, de copiile oficiale de pe sentințele judecătorești definitive.

4. Cu privire la drepturile fiscale care pot fi contestate, autoritatea competentă a unui stat contractant poate, în scopul apărării drepturilor sale, să solicite autorității competente a celui alt stat contractant să ia măsurile de protecție prevăzute de legislația ultimului stat; asupra acestor măsuri se aplică în mod reciproc prevederile paragrafelor 1 la 3.

5. Prevederile art. 26 paragraful 1 se aplică, de asemenea, tuturor informațiilor aduse la cunoștința autorității competente a statului solicitant, în scopul aplicării paragrafelor anterioare ale prezentului acord.

6. Naționali unui stat contractant care desfășoară activități dependente în celălalt stat contractant pot solicita sprijinul, în rezolvarea contestațiilor legate de impunere, unor delegați trimiși de o agenție autorizată a statului lor de origine. Împuternicirile și competențele acestor agenții și delegați vor fi stabilite în conformitate cu prevederile care reglementează împuternicirile și competențele agenților și delegaților similari ai celui alt stat contractant.

Articolul 28

Procedura amiabila

1. Cînd un rezident al unui stat contractant apreciază ca măsurile luate de unul sau de ambele state contractante îi atrag sau îi vor atrage o impozitare care nu este conformă cu prezentul acord, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația națională a acelor state, să supună cazul sau autorității competente a statului contractant al cărui rezident este.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsura să dea o soluție satisfăcătoare, să rezolve problema pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este conformă cu acordul.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii cu privire la interpretarea sau la aplicarea acordului. Ele pot, de asemenea, să se consulte în vederea evitării dublei impuneri în cazurile neprevăzute de acord.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în vederea realizării unei înțelegeri, așa cum se prevede în paragrafele precedente. Cînd, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare ca fiind recomandabil

un schimb de vederi oral, un atare schimb poate avea loc în cadrul unei comisii compuse din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

Articolul 29

Funcționari diplomatici și consulari

Dispozițiile acestui acord nu afectează privilegiile fiscale de care beneficiază funcționarii diplomatici sau consulari acordate fie în virtutea normelor generale ale dreptului internațional, fie în baza prevederilor unor acorduri speciale.

Articolul 30

Intrarea în vigoare

1. Prezentul acord va fi ratificat și instrumentele de ratificare vor fi schimbate cât mai curînd posibil.
2. Acordul va intra în vigoare la schimbarea instrumentelor de ratificare și prevederile sale își vor produce efectul în România și Turcia pentru impozitele aferente fiecărui an fiscal, care încep la sau după 1 ianuarie al anului următor celui în care acordul a intrat în vigoare.

Articolul 31

Denunțarea

Prezentul acord va rămîne în vigoare pînă la denunțarea lui de către unul dintre statele contractante. Oricare dintre statele contractante poate denunța acordul pe cale diplomatică, după 1 ianuarie al celui de al 5-lea an de la intrarea în vigoare a prezentului acord, transmițînd în acest sens o nota de denunțare cu cel puțin 6 luni înainte de sfîrșitul anului calendaristic. În acest caz, acordul va înceta să se aplice în România și în Turcia pentru impozitele cu privire la fiecare an de impunere care începe la sau după 1 ianuarie al anului următor celui în care s-a dat nota de denunțare.

Drept care, subsemnații plenipotentari am semnat prezentul acord.

Încheiat la București în 1 iulie 1986, în doua exemplare originale, fiecare în limbile română, turca și engleza, cele trei texte fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretarea prevederilor prezentului acord, textul englez are precădere.

Pentru Guvernul
Republicii Socialiste România,

Petre Gigea,
ministru finanțelor

Pentru Guvernul
Republicii Turcia,
Abdullah Tenekeci,
ministru de stat
